

І. М. Лаврентьєв, Ю. Ю. Полякова

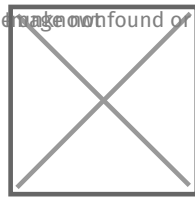
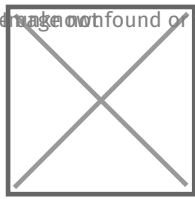
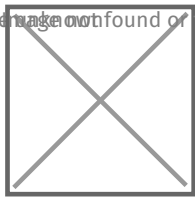
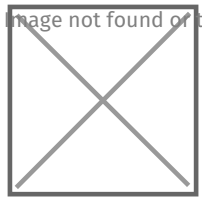
Троценко Віктор Карпович

ТРОЦЕНКО Віктор Карпович (01(13). 05. 1888, с. Нижня Сироватка Сумського пов. Харківської губ., нині Сумського р-ну Сумської обл. — 04. 06. 1978, Харків) — архітектор. 1903 працював на Сумському заводі сільськогосподарських машин; від 1904 — технік на Бєлгородсько-Сумській залізниці; від 1908 — помічник архітектора в Управлінні будівництва Північно-Донецької залізниці в Харкові. Водночас самостійно навчався за програмами Московських заочних будівельних курсів і Харківського технологічного інституту. За сукупністю виконаних проєктів 1924 отримав диплом архітектора у Харківському художньому інституті, де згодом і викладав. Працював у галузі житлового будівництва у різних проєктних установах Харкова. Під час німецької окупації перебував у місті, за що після війни був репресований і висланий на Північ СРСР. У 1-й половині 1950-х рр. після відбування покарання повернувся у Харків, де працював в інститутах «Харківжитлопроєкт», «Облпроєкт», Харківській філії інституту «Діпромісто». Серед реалізованих проєктів — житловий будинок робітників Очищувальної станції (1910), забудова робітничого селища паровозобудівного заводу (1924), 5 типових однокомплектних шкіл (1933), житлові будинки на вулицях Плеханівська (нині Г. Тарасенка), № 39, Мироносицька, № 91, реконструкція міськради на площі Тевелева (нині Конституції), оперного театру на вулиці Римарська (нині філармонія), Червонозаводського театру (згодом Палац культури електромеханічного заводу) на проспекті Московський (нині Героїв Харкова; усі — 1930-і рр.) у Харкові, павільйони УСРР на Всеросійській сільськогосподарській та кустарно-промисловій виставці у Москві (1923) і на Всесвітній кооперативній виставці у м. Гент (Бельгія, 1924), забудова селища імені Фрунзе у

Катеринославі (нині Дніпро, 1925), житлові будинки мансардного типу у с-щі Новочайкіно у м. Макіївка (нині Донецького р-ну Донецької обл., 1927—28), забудова соцмістечка працівників Криворізького металургійного заводу та будинок-комуна металургів у м. Кривий Ріг (нині Дніпропетровської обл., 1930—31), великоблочний житловий будинок у м. Жданов Сталінської обл. (нині Маріуполь Донецької обл., 1954—56). Досліджував українське народне житло. У співавторстві з С. Таранушенком видав у Харкові книги «Хата на Єлисаветинському провулку в Харкові» (1921), «Старі хати Харкова» (1922), зробивши до них графічні малюнки. Співпрацював з ж. «Архітектура Радянської України», автор низки статей у ньому.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Троценко Віктор Карпович / І. М. Лаврентьев, Ю. Ю. Полякова// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890671>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).